

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

incipiendo scilicet, ab illo verbo: si habes facultatem, ingredere; sin minus, vade ad cubiculum Rectoris. Venienti igitur pro more Dæmoni noscitus bene instructus pulsanti respondit, seruitus ordine verborum: Dæmon autem non est ingredi sed iuit ad cubiculum P. Rectoris, & rotam suam in illum effudit, verberas eum crudelissime quo facto, & magno excitato strepitu abiuit, nec amplius unquam rediit. O charitatem dignam vero spiritualium filiorum Patre, crucis Christi amico, eiusque verberum, ac dolorum imitatore qui et si à crudelibus carnificibus illati fuerunt, potius tamen ab Infernalibus furijs illos extimatibus proueniebant, iuxta verbum illud ipsius Christi: a hac est hora vestra, & potestas tenebrarum, quibus voluit seipsum tradere, ut nos à furore eius, & rabie liberaret. Ita Sanctus hic vir ex amore erga sibi à Deo cōmissos, voluit eorum pœnū in se sustinere, ut eos ab eis liberaret. Nam timuit Carnificis illius furorē, & verberum eius crudelitatē; potius lubens ea sustinuit, ne ulterius innocētius subdit⁹ ea toleraret. Et quāvis potuisse sacris alijs medijs vti, aut iubere, tantū illi responderetne ingrediari, nisi habeas facultatē: noluit tamen id facere, sed cum hoste congregari, sicut nouitius congregiebatur; & re ipsa experiri, quod ille tolerabat: ut sic coronam obtineret, quæ tali congresu & patientia comparatur.

§. II.
ALIVS ei casus Villa-Garciae euenit, in quo suam ostendit charitatē, filum abscondens consilij ac decreti sui, cū magna sua incōmoditate, ut proximo cōmodaret. Habiturus erat quo-

quodam die Dominico mane concionem in nostro templo: (in huiusmodi enim Oppidis non recusabat hoc munus exercere) & ecce peruenit eō Prior S. Isidori Legionensis, nomine Castellanus, qui Salmanticā proficiscebatur; & cupiebat cū P. Balthasare de aliquibus rebus ad animam suā perennib[us] agere: diligebat enim ac venerabatur eum, à quo magnum fructum in exercitijs acceptas, sed adeò festinabat, vt non posset diutius ibi morari, quām ab hora septima, qua peruenit, usque ad decimam: hærebat Pater dubius, quid faceret; necdum enim ad concionem habendam se preparauerat, cuius argumentum ex Euangelio illius Dominicæ futurum erat de Charitate. Sic igit[ur] necessitat[i] ipsum quārentis, & vt audiretur p[ro]tensis consulere volebat; defuisse illi tempus ad preparationem necessarium; si autem eum non exaudiebat, dimisisset tristem, ac desolatum; eō quod tanti sui voti compos non fieret. Quare, rē Domino Deo commendata, constituit apud se optimum studium, & ad concionem de charitate habendam præparationem esse, eam primū exercere cum proximo, ipsius consilio, & consolatione indigente: Dei enim interesse, ipsi in tempore suggestere, quæ publicè esset dicturus. & ita euenit, toto enim tempore matutino manuit cum illo Priore, usque ad semihoram ante concionem: quod tempus ipse consumpsit in oratione: post quam habuit suam concionem de charitate erga proximos, de qua altius est locutus, quām si multis diebus, ad eam se præparasset. certū est enim, (vt ait Ecclesiasticus) a quia ^a Eccl. 2. nullus sperauit in Domino, & confusus est: & quod eius

208 VITAE R. P. BALTHASSARIS
eius amore, ac proximorum amittitur, in tempore
redit duplicatum.

DENIQ[ue] Pater Balthasar, tanquam fidelis
Euangelij Operarius, valde cordi suo infirmo
habebat illud Apostoli constitutum, b[ea]tus debemus ne
firmitores, imbecillitates infirmorum sustinere, & non
nobis placere; unusquisque vestrum proximo suu
placeat in bonum, ad edificationem. Etenim Christu[m]
s[ic] non sibi placuit; sed sicut scriptum est; c[on]tra imperia
improperantium tibi recederunt super me,
quasi diceret: bonus Christi Minister non habet
commoditatem, aut quod sibi tantum arridet; sed
quod proximis expedit, querere debet; ac infra
mis acquiescere in eorum imperfectionibus, &
molestijs, etiam cum ipsis sunt graues: acquiescen-
dum tamen illis est in bono, non ob aliquem hu-
manum respectum, sed ob edificationem anima-
rum, earumque profectum: sequentes exemplum
Saluatoris, qui non elegit, quod naturalis volun-
tas apperebat; sed molestias, & cruciatu[m] pronu-
lit; sub eius poena, quasi nostra peccata merceban-
tur. In enim suam infererbat se sanctus hic Vir
multis laboribus ad proximorum consolationem
pertinentibus, etiam si propterea delicijs, & fa-
voribus spiritualibus esset renunciandum, qui-
bus gaudebat in sua recollectione, dicens cum A-
postolo: d[icitur] per omnia omnibus placebo, non querens,
33. quo d[icitur] mihi utile est, sed quod multis: vt. salvi fiant.
Serm 52. in quemadmodum etiam S. Bernardus Monachis suis
Cant. ad finem dicebat: Rara satis mihi ad feriandum a superue-
nientibus conceditur hora, verum ego non hac vi
volo querela, nec utar potestate; quam habeo ad
me substrahendum; magis autem ipsis me veantur,
veli-

vt libet: tantum, vt salui fiant geram eis morem; " & in ipsis seruiam Deo meo, quamdiu fuero, in " charitate non facta. Non quæram, quæ mea sunt, " nec quod mihi est vtile; sed quod multis, id mihi " vtile iudicabo. Quamuis autem P. Balthassar con- " filium hoc vniuersim erga proximos seruaret, pru- " denter & moderatè, vt supra dictum est, ad id at- " tendingo: multò tamen exactius illud sequeba- " tur erga nouitios, & reliquos domesticos sibi cō- " missos; maiori multò cura eis atteridens, vt postea dicemus.

SED vt appareat, quantum Domino nostro pla-
teat, quod ipsius Operarij hisce laboribus se ex-
ponant, vt suis proximis consulant, etiam desistē-
do à proprijs negotijs & consilijs, referam hic le-
pidum quendam casum, qui P. Balthassari evenit
excusati se à quodam huiusmodi opere præstan-
do: non quod laborem refugeret, sed vt alte-
ri attenderet, quod ipse maioris momenti iudica-
bat: quem tamen Dominus impulit, vt prius alte-
rum faceret. Peruenit quodam die Vallis Oletum
in transitu, cùm proficeretur Burgos, negotijs
cuiusdam magni momenti causa, quod nullas mo-
ritas patiebatur, cuius faciemus mentionem cap. 27.
Erat tunc Vallis-Oleti in domo D. Mariæ Auen-
nia Comitis & Buendii ancilla quædam Dei, no-
mine Stephania, ex familia quidem rustica, &
simplici; sed coelestibus donis, magnisque D. I.
fauoribus plena, quæ Deus illi in oratione largie-
batur; quæ aliquoties cum Patre Balthassare per
eundem locum transeunte cogerat, vt quoniam a-
pud beatam Matrem Theressam de Iesu multum i-
pse valebat, ageret cum ea, vt in eius Religio-
nem,

O

nem,

nem, absque dote admireretur. (quod initio
cum aliquibus fiebat) Pater ei respondit, se
id acturum, si illa admitri vellet, ut in dome-
nis rebus monialibus ministraret, cum hoc exel-
lentioris esset humilitatis. Et illa quidem ac-
quieuerat: Paterque Balthassar receperat, se il-
impetraturum: sed multis officijs sui occupati-
nibus prohibitus fuit per multos dies id efficiere.
Cum igitur nunc per Vallis-Oletum transire, &
serua illa Dei hoc intelligeret, curauit ei per huius
Confessarium significari, ut esset memor; & co-
gitaret; quod ipsius negotium diu protraheretur:
cui Pater respondit, se ob festinationem, & quod
iam in procinctu esset, non posse tunc de negotio
illo agere, sed in reditu, qui breui erat futurus, se
omnino acturum. Verum illa timens lon-
giores moras, ob aliqua noua negotia, quæ
facilè poterant Parri occurtere, dixit in magna
sinceritate Confessario suo: si quidem Pater
Balthassar exaudire me non vult, efficiam ego a-
pud Deum, ut me exaudiatur: & statim accessit
ad orationem coram sanctissimo Sacramento; ad-
eoque feruenter id à Deo petiit: ut cum iam in
promptu essent iumenta, & Pater consendere
vellet, ut discederet: repente incideret in fe-
brem adeò grauem, ut coactus fuerit ponere se
in lectum: & cum intelligeret, unde illi fe-
bris illa euenisset, misit ad ipsam Stephaniam,
rogans, ut impetraret à Deo liberationem à fe-
bre; & statim se velle exire, ut quod ipsa tanto
perè desiderabat, expediret, & obtineret. Illa
id à Deo petiit, & obtinuit: & ipso vesperi Pa-
ter negotium iuxta votum Stephaniae perfecit,
& se-

& sequenti diemane sanus prosecutus est iter suum.

Ex hoc licet intelligere suauem Dei nostri prouidentiam in componendis suis electis, cum aliqua inter eos dissensio esse videtur, ob diuersos, licet alias bonos, eorum fines: siquidem ex una parte ancillam hanc suam consolatus est, exaudiens adeo ad nutum eius orationem, ut dimicimus, ex altera vero parte non fuit illa mora impedimento, quo minus Pater Balthassar inter suum prosequeretur ita oportune, ut foelicem exitum obtineret, ut inferius suo loco referemus.

CAPUT XIX.

*PROBATIONIS ORDINEM,
cum magna perfectione Metinæ consti-
tuit. eiusdem talenta ad Nouitios
instruendos, eorumque
sub ipso fer-
mor.*

DIN quo Pater BALTHAS-
SAR maximè eminuit, dum
esset Metinæ, & propter
quod notissimus erat, ma-
gnique fiebat in Societate, il-
lud fuit, quod primus Pro-
bationis, & Tyrocinij ratione
& ordinem in hac Castellæ prouincia constituerit,

O 2

post-